

Esmapäev, 13. XII 1993

TEATEID S

Estonia Teater lõpetab aasta kankaaniga

Pühapäeval, 19. detsembril kell 19.00 esietendub Estonia Teatris selle aasta viimase uuslavastusena Cole Porteri muusikal "Can-Can". Lavastaja ja koreograaf on Endrik Kerge, dirigent Tarmo Leinatamm, kujunduse tegi Georg Sander ja kostüümid Mari Ann Ahas.

Helilooja Cole Porterit tunakse ennekõike muusikali "Kiss me, Kate" järgi, mida mängiti hiljuti ka Linnahallis Neeme Kuninga lavastuses.

"Can-Can" näeme eesti laval üldse esmakordselt. Muusikal esietendus New Yorgis 1953. aastal ning räägib sündmustest, mis toimusid praeguseks täpselt sada aastat tagasi.

Neljakümne aastaga on "Can-Can" muutunud klassikaliseks muusikatükiks, millest igaüks on kindlasti kuulnud paari-kolme meloodiat, kuid tihti ei oska neid seostada just selle muusikaliiga.

"Can-Can" tegevus toimub eelmise sajandi lõpus Pariisis Montmartre'il. Tollal töid pesunaised esmakordselt lavale uue tantsu - kankaani. See oli midagi ennenägematut - nad söandasid vaatajatele demonstreerida koguni oma valgeid aluspükse. Meeldetuletuseks: kankaan on kõrgete jalavibutustega pikantne kabareetants.

Mõistagi kutsus pesunaiste häbitu tants esile kõmu ja skandaali. "Can-Can" algab ja lõpeb koguni kohtuga. Tollane ühiskond ei oska muusikalis seisukohta võtta, kas kankaan ikkagi vastab moraalinõuetele või tuleks ta hoopis ära keelata.

Muidugi ei puudu ameerika muusikatükis armastuslugu. Naispeategelaseks on kohvikuomanik La Mome Pistache (Helgi Sallo või Katrin Karisma). Karisma sõnul võib tema kangelannat pidada tolle aja kohta väga edukaks naiseks, nagu praegu on Silves või Meiusi.

Pistache'i partneriks on kohtunik Aristide Foréster (Voldemar Kuslap või Hans Miilberg). Aristide kujutab endast ausat ja põhimõttekindlat inimest, kes satub muusikalis küllalt tihti konflikti Pistache'iga. Miilberg ütles, et kui võrrelda lavatükki meie oludega, siis oleks vahest ehk tegemist Tiitu Silvese ja Kaido Kama vastasseisuga.

Kuid nagu kahe eelpool mainitu konflikt ei ole antagonistlik, nii ei ole muusikaliski teineteist kohvikuomanik ja kohtunik Kerge sõnas. "Can-Can" erineb küllalt oluliselt "West Side Story'st" ja "Kiss Me Kate'ist". Kuigi ka siin esitatakse ja lahendatakse toimumisajal olulisi probleeme, ei pööra me neile põhitähelepanu. Eelkõige näitame üht ilusat armastuslugu, ameerika unistust. Tükk peaks olema puhkuseks."

Pesunaisi mängivad Pirjo Levandi, Kai Parmas, Marika Poobus, Vaike Kiik, Vilja Kruusement, Airi Udras ja Karin Andrekson. Tõnu Kilgas ja Tõnu Kattai teevad kriitik Hilaire Jussaci rolli, Peeter Oja esineb skulptor Boris Adzinidzinadzena. Kaasa löövad veel Väino Karo (arhitekt Hercule), Rostislav Gurjev ja Rein Taidla (maalikunstnik Theophile), Ants Kollo ja Villu Valdmaa (poet Etienne), Tiit Tralla (kohtunik Paul Barriere) ja Kalju Karask (kelner). Lepingu järgi mängitakse muusikali "Can-Can" Estonia Teatris 43 korda kuni 1995. aasta detsembril lõpuni. Pärast esietendust võib tükki sel aastal vaadata veel kolmapäeval, 22. detsembril ning nädal hiljem, 29. detsembril kell 19.00.

Kankaantantsu õpetab Estonia Teatris lavastaja ja koreograaf Endrik Kerge.

Lembit Michelsoni foto